

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

14 april 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de 73 sport-gesco's die onder zijn verantwoordelijkheid vallen

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de voorstellen van de Vereniging van Vlaamse Provincies over het beleid van de Vlaamse overheid op het gebied van mountainbiking in Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Herman Schuermans tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het subsidiëren van de platensector

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over zijn uitspraak in Het Belang van Limburg van 25 maart 2005 met betrekking tot de mogelijke financiële hulp voor de verdere uitbouw van het Mijnmuseum van Beringen

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de impulssubsidies voor duurzame culturele initiatieven in Limburg

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de subsidiëring van het Stripmuseum in Brussel

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Donderdag 14 april 2005

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 9.55 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de 73 sport-gesco's die onder zijn verantwoordelijkheid vallen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Dijck tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de 73 sport-gesco's die onder zijn verantwoordelijkheid vallen.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is waarschijnlijk de eerste keer dat minister Vandenbroucke te gast is in de Commissie voor Cultuur, Sport en Media. Dat is een uniek moment.

Mijnheer de minister, ik heb deze vraag ingediend naar aanleiding van een toch wel ophefmakend krantenartikel. De commissiesecretaris vroeg zich af waar de vraag het best zou worden behandeld. Ze valt inderdaad onder Werk, maar heeft ook betrekking op het sportbeleid. De heer Van Nieuwkerke heeft over die materie al een aantal vragen gesteld.

Op 31 maart 2005 verschenen er in De Morgen drie artikels van de hand van de heer Vandeweghe over de manier waarop de gesco-statuten worden toegewezen aan sportlui. Volgens hem zijn er heel wat problemen. We moeten ons daar toch eens over buigen om na te gaan in hoeverre een aantal uitlatingen al dan niet waar zijn. Als er ergens

problemen zijn, dan moeten we die oplossen. Dat komt niet alleen de geloofwaardigheid van het beleid ten goede, het is ook deontologisch belangrijk.

Ik zou bij wijze van spreken een bloemlezing kunnen geven uit deze drie artikelen. Het is niet mijn bedoeling het gesco-statuuut voor sportlui in vraag te stellen, maar het is wel belangrijk jonge sporters kansen te geven, ze een statuut te bezorgen en tewerkstelling te bieden. Dat is lovenswaardig, want het zou het fundament kunnen vormen van een echt topsportbeleid.

De vraag is natuurlijk hoever die statuten moeten reiken en wanneer ze kunnen worden stopgezet. Het is niet de bedoeling dat de overheid echte topsporters die al voldoende verdienen, nog langer ondersteunt. Ik zie zo'n statuut vooral als een steun aan beloftevolle sporters bij het begin van een carrière.

Er zijn een aantal vragen over de statuten die werden toegekend. De statuten gelden niet alleen voor atleten, maar ook voor begeleiders. Daar kan een reden voor zijn, maar ik ken ze niet. Daarnaast zijn er een aantal sporttakken die binnen de prijzen vallen en andere niet. Er zijn gesco-statuten die onder het Bloso vallen. Het Bloso hanteert heel strenge criteria. Deze organisatie heeft recht op 43 voltijds equivalenten, maar op dit moment voldoen slechts 29 mensen aan de criteria.

In de artikelen wordt met de vinger gewezen naar het wielrennen, waar drie ploegen aan bod komen. Er wordt ook verwezen naar het dameswielrennen, waar buitenlandse renners onder het statuut vallen. Op zich heb ik er niets op tegen dat er buitenlandse sporters actief zijn in Vlaanderen, maar ik vraag me wel af of de gesco-statuten die-

Van Dijk

nen om beloftevolle buitenlandse sporters te steunen.

Het is belangrijk dat u duidelijkheid schept over de rol van een aantal mensen die op uw kabinet werken en enerzijds betrokken zijn bij het toekennen van statuten en anderzijds ook ingeschakeld zijn bij verenigingen die vragende partij zijn. Er worden heel wat vragen gesteld over basketbalclub Oostende. Bij nader toezien blijken een aantal gesco's die zijn toegewezen aan de club, zelfs niet meer bij Oostende te spelen. Eén van hen is nu profspeler in Italië bij Roseto. Een andere is profspeler bij de eerste ploeg van Oostende. We kunnen ons afvragen of dat nog wel een 'beloftevolle sporter' is, en of hij niet dermate geëvolueerd is dat hij eigenlijk een volwaardig profstatuut heeft. Nog twee andere basketters spelen bij een andere club, maar worden toch betaald door Oostende via het gesco-statuuut. Ik vraag me af of dat wettelijk kan.

Er zijn dus veel vragen te beantwoorden. Het statuut is op zich wel belangrijk, maar we moeten elke zweem van misbruik uit de wereld helpen. Waar nodig moeten we de puntjes op de i zetten door bij te sturen. Dat is toch de opdracht van het beleid.

Mijnheer de minister, mijn vragen zijn vrij uitvoerig. Ik heb ze ingedeeld in acht groepen. Misschien trap ik een open deur in, maar klopt het dat die 73 sportgesco's bestaan? Waar zijn ze actief? Ik zou graag de juiste toedracht kennen, want uit de gegevens die ik zelf gevonden heb, blijkt dat er een discrepantie is tussen de feitelijke toestand en de gegevens van de VDAB in Brussel. Blijkbaar zijn er afspraken gemaakt met het VDAB-kantoor van Oostende en zijn er gegevens die Brussel niet bereiken. Ik merk dat bij het bekijken van een aantal fiches van de VDAB in Brussel. De feitelijke toestand in Oostende is intussen al anders dan uit die fiches blijkt.

Op welke manier wordt er controle uitgevoerd? Kan het dat sommige van deze gesco's nog wel betoelaagd worden, maar niet langer bij de bewuste club spelen? Wie controleert dat? Op welke manier wordt er gecontroleerd en hoe wordt er desgevallend bijgestuurd? Ik doel hiermee op de spelers van Oostende die bij Damme actief zijn en

de speler die in Italië actief is. Kan het zo verder? Blijkbaar wordt deze toestand niet gecontroleerd.

Welke loonschalen worden gehanteerd? Klopt de bewering in het artikel over de wanverhouding tussen enerzijds de salarissen die bijvoorbeeld in de wielersector worden gegeven, zelfs aan verzorgers en mecaniciens, en anderzijds die van degenen die intussen bekend staan als topsporters en onder het Bloso-statuuut vallen? Wat is uw mening daarover?

Welke normen worden gehanteerd bij de toekening van de gesco-statuten aan sportlui? Ik meen het antwoord daarop gedeeltelijk al te kennen. Bij het Bloso worden criteria gehanteerd, en ook Atletiek Vlaanderen hanteert strenge criteria. Ik weet echter niet of er criteria gehanteerd worden bij de wielersporen en bij de basketbalclubs.

Waarom wordt er juist één basketbalclub op deze manier gesteund? Zelf zouden deze mensen opwerpen dat ze een vrij sterke jeugdwerking hebben. Dat is ook zo, maar ze zijn niet de enigen. In het verleden hebben naar verluidt ook andere clubs om die reden steun gevraagd, maar blijkbaar werd die steun geweigerd. Is dat inderdaad zo, en waarom?

Ik heb er al op gewezen dat er iets mank loopt met de controle van de VDAB, vooral dan ten aanzien van basketbalclub Oostende. Is dat juist?

Uw kabinetschef voor de bevoegdheid Werk heeft een dubbele functie. Is dat mogelijk? Ik wil niet op de man spelen, maar het feit dat iemand een dubbele positie bekleedt houdt mijns inziens gevaar in voor een preferentiële behandeling. Hoe wordt dat vermeden?

Mijn laatste vraag is veeleer van politieke aard. Is het opportuun verder te werken met statuten die volledig onder uw verantwoordelijkheid als minister van Werk vallen, terwijl ook de minister van Sport sterke ambities heeft, zoals blijkt uit zijn beleidsnota, die we overigens ten volle steunen, om de topsporten in Vlaanderen meer onderling op elkaar af te stemmen?

Ondertussen is een topsportmanager aangesteld. Misschien zou het opportuun zijn een en ander onder de verantwoordelijkheid van een enkele minister te plaatsen. Dit zou tot een optimale

Van Dijck

afstemming en een correcte informatiedoorstroming kunnen leiden. Op die manier zouden dergelijke artikelen in de toekomst kunnen worden vermeden. Het is natuurlijk mogelijk dat de redacteur van dienst de bal volledig heeft misgeslagen. Ik zou hierover duidelijkheid willen krijgen.

Mijnheer de minister, ik kijk vol belangstelling uit naar uw antwoord. Het is mijn bedoeling de gesco-statuten in een objectief, correct en toekomstgericht sportbeleid ten volle te kunnen hanteren.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, ik vind de vragen van de heer Van Dijck bijzonder interessant. Ik zou trouwens graag een lijst van de 73 sport-gesco's krijgen. (*Opmerkingen van de heer Jean-Marie Dedecker*)

Bepaalde vragen van de heer Van Dijck lijken me een beetje suggestief. De gesco's in het basketbal zouden vragen over een eventuele politieke inmeniging kunnen oproepen.

Ik vraag me af op welke basis de selectie gebeurt van de sportieve organisaties die over mensen in een gesco-statuut kunnen beschikken. Sommige sporten zijn minder bekend dan voetbal, wielrennen of basketbal, maar dat betekent evenwel niet dat we in die sporttakken niet over topsporters zouden beschikken. Taekwondo is hiervan een goed voorbeeld. Veel mensen waren verbaasd toen ze een Belgische sportster aan die discipline op de Olympische Spelen zagen deelnemen. Slechts weinigen weten wat taekwondo is. Blijkbaar beschikt Vlaanderen over sporters op een behoorlijk niveau. In hoeverre krijgen dergelijke sporttakken de kans om op die manier financieel ondersteund te worden? Momenteel worden de gesco-statuten voornamelijk over vier organisaties verdeeld, met name drie wielorganisaties en een basketbalvereniging.

De voorzitter: De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mijnheer de voorzitter, aangezien ik iets te laat ben binnengekomen, zal ik de minister eerst laten antwoorden. Ik zal daarna nog even het woord vragen.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, ik ben de heer Van Dijck eigenlijk dankbaar. Zijn vragen stellen me in staat om een aantal zaken te verduidelijken.

Om misverstanden te vermijden, wil ik eerst het toewijzingssysteem voor gesco's toelichten. De toewijzing van gesco's gebeurt op aanvraag van verenigingen, organisaties en instellingen. Aangezien het hier om tewerkstellingsprojecten gaat, zijn er geen specifieke sportcriteria van toepassing. Net zoals alle tewerkstellingsprojecten steunt het gesco-systeem op de aanvragen van promotoren. Als ze aan de reglementaire voorwaarden voldoen, worden die aanvragen goedgekeurd zolang de budgettaire middelen voorhanden zijn. Aangezien het initiatiefrecht bij de promotoren ligt, kan niet van een willekeur van de politieke overheid worden gesproken. De tewerkstellingsprojecten stellen zich niet in de plaats van het reguliere beleid.

Gezien de beginselen van het vrij verkeer van werknemers staan de tewerkstellingsprojecten principieel ook open voor onderdanen van de EU. In het damesteam Vlaanderen zijn, bijvoorbeeld, vier niet-Belgische EU-onderdanen tewerkgesteld.

Momenteel zijn ongeveer 250 gesco's in de sportsector of in sportactiviteiten tewerkgesteld. Ik geef even een overzicht van de verdeling over de organisaties. Voor het Sportmuseum Vlaanderen gaat het om 6,5 gesco's. Voor de Internationale Sport voor Allen Federatie gaat het om 4 gesco's. Voor het Bloso gaat het om 46 gesco's. Voor de vzw Limburgs Huis voor de Sport gaat het om 1 gesco. Voor de Schoolsport gaat het om 56,5 gesco's. Voor de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond gaat het om 23 gesco's. Voor de vzw Wielerclub Eddy Merckxvrienden gaat het om 8 gesco's. Voor de vzw Ladies Sprint gaat het om 14 gesco's. Voor Bloso Topsport gaat het om 43 gesco's. Voor de Wielerpromotie Cycliprom gaat het om 6 gesco's. Voor de vzw FROS Amateursfederatie gaat het om 3 gesco's. Voor de vzw Basket Club Oostende gaat het om 5 gesco's. Voor de vzw Vlaamse Confederatie Sport en Recreatie gaat het om 2 gesco's. Voor de vzw Landelijke Rijverenigingen gaat het om 1 gesco. Voor de vzw Atletiek Vlaanderen gaat het om 15 gesco's. Voor de

Vandenbroucke

vzw Sport Federatie gaat het om 2 gesco's. Voor de vzw Vlaamse Federatie voor Gehandicapten-sport gaat het om 2 gesco's. Voor de vzw Danspunt, Centrum voor Dans en Beweging gaat het om 0,5 gesco's. Voor de vzw Gymnastiekfederatie Vlaanderen - Gent gaat het om 6 gesco's. Voor de vzw Vlaamse Volkssport Centrale - Leuven gaat het om 7,5 gesco's.

Uit deze lijst blijkt dat het niet enkel om de door de heer Van Dijck aangehaalde projecten gaat. Ook de projecten van de Vlaamse Volkssport Centrale, van de Schoolsport, van het Sportmuseum en van de Internationale Sport voor Allen Federatie komen aan bod. Bovendien werken een aantal gesco's voor een belangrijk administratief project van het Bloso dat de sportwerking in Vlaanderen faciliteert. Het in het persartikel geschetste beeld is met andere woorden verre van volledig.

Op enkele uitzonderingen na zijn alle vermelde gesco-projecten voor onbepaalde duur goedgekeurd. De wielersportprojecten en het project Atletiek Vlaanderen zijn tot 31 december 2008 goedgekeurd. Het basketbalproject is tot 17 mei 2006 goedgekeurd.

We moeten een onderscheid maken tussen de klassieke tewerkstellingsprojecten, die, zoals de gesco's, voor alle niet-werkende werkzoekenden openstaan, en de werkervaringsprojecten, die op alle kansengroepen zijn gericht.

De VDAB controleert de gesco's aan de hand van de prestatiestaten die de promotoren maandelijks moeten indienen. Gesco's die bij de betrokken promotoren uit dienst zijn getreden, worden niet betoelaagd. Dit systeem is terzake sluitend, zodat zich geen verbeteringen opdringen. Het functioneert immers reeds enkele tientallen jaren. De zaak waar u op doelt, is foutief weergegeven in het door u vernoemd persartikel. Dat werd ook reeds door de betrokken promotor gemeld aan de media. Voor wat de professionele wielersportprojecten betreft, worden de prestatiestaten ingevuld door de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond die ten aanzien van de sociale zekerheid optreedt als werkgever voor alle beroepsrenners in België.

De loonschalen hangen af van de betrokken functieniveaus en zijn objectief vastgesteld. Wat de

aangehaalde wanverhoudingen betreft, kan men geen appels met citroenen vergelijken, zoals in het persartikel gebeurt. Dit artikel vergelijkt het loon van een 'stielman', namelijk een professionele verzorger met een licentiaatdiploma en circa 15 jaar anciënniteit met een topsporter. Het eerste loon moet vergeleken worden met de lonen die geldig zijn – wettelijk en conventioneel – voor het betrokken beroep. Dan is dit loon een gebruikelijk loon voor deze functie. Overigens kan het begeleidingspersoneel geen aanspraak maken op financiële voordelen die een topsporter aanvullend op zijn Bloso-loon nog geniet. Ik denk daarbij aan tegemoetkomingen van het BOIC en/of de sportfederatie, publicitaire inkomsten, premiegelden, enzovoort.

Het 'probleem' lijkt dus veeleer te liggen bij de sportsector zelf. Deze sector is immers erg heterogeen qua vergoedingen en beloningen. Deze heterogeniteit wordt in feite erkend door de federale wetgever in de wet van 24 februari 1978 betreffende de arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars, en door de Vlaamse decreetgever in het decreet van 24 juli 1996 tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaars. Deze wetgevingen leggen een minimumgrens vast. De graad van professionalisering is immers erg verschillend tussen de sporttakken. Sommige sporten kennen een volwaardig sociaal omkaderingssysteem, terwijl andere sporten in het domein van het vrijwilligerswerk of het amateurisme zitten. Voor bepaalde sporttakken gelden paritaire afspraken inzake loon- en arbeidsvoorwaarden. Zo is er in de wielersport een algemeen geldende internationale overeenkomst die de minimumbarema's vaststelt. Deze barema's worden toegepast in de betrokken wielersportploeg.

Zoals reeds gemeld, functioneert het gesco-systeem op aanvraag van promotoren en zijn er dus in de gesco-reglementering geen domeinspecifieke criteria. Het gaat immers over tewerkstellingsprojecten. Toch steunen bepaalde gesco-projecten op ruimere kaders. Zo is het wielersportproject waar u op doelt in al zijn aspecten voorgelegd en goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 26 januari 1994 en wordt dit elk jaar opnieuw bevestigd in een nota aan de Vlaamse Regering naar aanleiding van de werkingssubsidie die de wielersportploeg vanwege de minister van Sport ontvangt. Dat gebeurde onder de vorige legislatuur ook voor de

Vandenbroucke

dameswielerploeg. Beide projecten kregen dus de goedkeuring van de opeenvolgende ministers van Werk en van Sport.

Als voorwaarde om een subsidie te bekomen moet het wielerproject 'samensporen' met het beleid van de Vlaamse Regering. In dat kader werden in het verleden een aantal acties op het getouw gezet, zoals de opleiding en tewerkstelling van Zuid-Afrikaanse renners en rensters, de medewerking aan de campagne Gezond Sporten, materiaalvoorziening voor wieleronwikkelingslanden zoals Mongolië, Burkina Faso en Suriname, representatiefuncties ten aanzien van de Vlaamse vertegenwoordigers en 'Vlamingen in de Wereld' in de Verenigde Staten en China naar aanleiding van rondes aldaar, promotie voor het sociaal uitzendkantoor Instant A, enzovoort. In 1998 kreeg de Vlaanderenploeg de Guldensporentrofee van de Vlaamse Regering voor de internationale uitstraling, onder meer op grond van de genoemde activiteiten.

Wat de resultaten van dit project betreft, kan ik verwijzen naar de evaluatienota. Daaruit blijkt dat de ploeg de vooropgestelde doorstromingsresultaten heeft geboekt. Indien u wilt, kan ik u die nota bezorgen. Het Bloso-topsportproject steunt op een akkoord tussen de voormalige ministers van Werk, de heer Peeters, en van Sport, de heer Weckx. De projectuitbreidingen gebeurden eveneens op vraag van toenmalig minister van Sport Martens in akkoord met de toenmalige minister van Tewerkstelling Kelchtermans. Het Atletiek Vlaanderen-project kwam tot stand op vraag van voormalig minister van Sport Sauwens in overleg met de voormalige minister van Werk Landuyt. Binnen deze projecten worden de sporters voorgesteld door de betrokken organisaties. Zij sturen daartoe een goedkeuringsaanvraag naar de minister van Werk.

Het basketbalproject is gericht op de bevordering van de doorstromingskansen van jongeren. Het is eveneens een tewerkstellingsproject. Er moet een aanvraag worden ingediend om toe te treden tot het project. Als organisaties een aanvraag doen en er zijn budgetten beschikbaar, dan gaan we daarop in. Ik ben niet geplaatst om te oordelen over het concurrentievervalsend karakter van dit project. Het gaat om Vlaamse jongeren in een sport

die nogal internationaal gekleurd is. Ik weet niet of er een groot concurrentievoordeel aan verbonden is. Dat was ook niet het punt bij het al dan niet in overweging nemen van dat soort projecten.

In het artikel staat ook dat de VDAB geen controle verricht. Deze informatie is foutief. Net zoals alle gesco-promotors oefent de VDAB ook hier controle over uit en dient de promotor maandelijks prestatiestaten in. Overigens is er op verzoek van mijn voorganger terzake nog een evaluatieonderzoek uitgevoerd in maart 2003. De conclusie van de nota van de administratie van 13 maart 2003 is dat 'het gesco-project conform de vooropgestelde doelstellingen inzake opleiding, doorstroming en bevordering van de topsportkansen, werd uitgevoerd'. Een inspectieverslag van 7 juli 2004 bevestigt dit nogmaals. De administratie functioneert dus op dezelfde manier als bij andere dossiers. In de pers wordt het tegengestelde gesuggereerd.

Mijn kabinetschef is inderdaad betrokken bij de twee 'Vlaanderen-wielerploegen'. Hij zette er zich jarenlang vrijwillig en belangeloos voor in. Hij heeft geen enkel geldelijk of familiaal belang in deze projecten. Net zoals menig ander ambtenaar of politicus is hij actief in het bestuur van deze sportverenigingen: hij oefende dus enkel protocolaire functies uit. Dat mag blijken uit de jaarlijkse staten die aan de UCI werden overgemaakt en waarin de taakverdeling staat beschreven. In deze wielerploegen stonden de sportdirecteurs in voor de rekrutering van de renners en rensters, stond Eddy Merckx in voor het financieel, boekhoudkundig en arbeidsrechtelijk management bij de mannenploeg en Christel Herremans bij de vrouwenploeg. De KBWB staat in voor de socialezekerheids- en loonverplichtingen ten aanzien van de renners.

Mijn kabinetschef hield zich bezig met het waarborgen van de doelstellingen van beide projecten zoals die werden beschreven in de nota's aan de Vlaamse Regering. De doelstellingen zijn het opleiden van jonge beroepsrenners in een professionele begeleidingscontext, hun kansen op doorstroming naar grotere teams bevorderen én gelijke kansen creëren voor renners door hen een internationaal programma te bieden. Als vertegenwoordiger van die professionele ploeg was hij de eerste die heeft gezorgd voor het opstellen van een antidopingcharter in 1997. Hij heeft ook bij

Vandenbroucke

de nationale en internationale wielierinstanties gepleit voor een verbetering van de jeugdwerking, een herwaardering van de nationale rondes, de opwaardering van het dameswielrennen, een statuut voor de verzorgers, en een verbetering van de Pro-Tour ten voordele van de Belgische wedstrijdorganisatoren en teams.

Alle beslissingen van deze projecten zijn volgens de normale procedures totstandgekomen. Ze werden voorbereid door de betrokken administraties en goedgekeurd door de opeenvolgende ministers van Werk. De subsidiedossiers werden telkens na advies aan de Inspectie van Financiën en bij het begrotingsakkoord ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering voorgelegd. De subsidieaanwendungen vallen, zoals alle subsidiedossiers, onder de reguliere controlemogelijkheden. Er is terzake nooit enige onregelmatigheid gebleken.

Ik ben zeker bereid een gemeenschappelijk beleid op te zetten met de minister van Sport. Ik merk trouwens op dat dit voor mijn voorgangers niet anders was. Dat blijkt reeds uit het feit dat de wielerploegprojecten, het project Atletiek Vlaanderen en het Bloso-topsportproject ofwel gesteund werden door de minister van Sport, hetzij door hem werden geëntameerd. Dat blijkt ook uit de regularisering van de DAC-sportprojecten die onder de vorige legislatuur in akkoord tussen de minister van Werk en van Sport werd doorgevoerd. Alle DAC-sportprojecten werden met het eraan verbonden werkgelegenheidsbudget overgedragen naar de bevoegdheid van de minister van Sport.

Deze aanpak sta ik principieel ook voor met betrekking tot de gesco-projecten. Tot op heden is er echter nog geen afsprakenkader met de federale overheid in verband met het behouden van de RSZ-voordelen na de regularisering. Wij betalen op het loon aan een gesco geen RSZ-bijdrage aan de federale overheid. Als deze persoon wordt geregulariseerd, moeten we dat wel doen. Het gaat om veel geld. Zonder dergelijk akkoord moet de regionale overheid de RSZ-kosten waarvan ze nu is vrijgesteld, betalen. Dat maakt de regularisering erg duur.

Dat belet niet dat functionele ministers die de middelen uittrekken om deze kosten te betalen, ook de regelgeving van de gesco's kunnen

vragen. In de voorbije legislatuur werden op die manier de onderwijs-gesco's geregulariseerd. Dat belet ook niet dat er nauwere afstemmingen en/of samenwerking kunnen worden gezocht tussen de functionele departementen en het departement Werk. Zo wordt bijvoorbeeld momenteel voor de gesco-sector van de buitenschoolse kinderopvang gewerkt aan een gemeenschappelijke procedure en een eenloketsysteem via het departement Welzijn, in samenspraak met de minister van Welzijn.

Deze voorbeelden tonen aan dat ik ook de facto bereid ben om terzake met de minister van Sport naar een gemeenschappelijke regeling te zoeken. Hierover werd trouwens reeds constructief van gedachten gewisseld door de betrokken adjunct-kabinetschefs.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreid antwoord. U hebt een aantal zaken verduidelijkt. Het klopt dat de meeste gesco-statuten al langer lopen. Om budgettaire redenen maken de promotoren en het beleid daar gebruik van. Ik neem aan dat het moeilijk is om weten of anderen daar al naar hebben gevraagd: we kennen enkel degenen die erkend zijn.

De meeste antwoorden zijn pertinent en terecht. Ik heb echter bijvoorbeeld de staat van januari 2005 bekeken. Daar staan namen op van atleten die al lang niet meer bij die club actief zijn. Worden voor hen nog betalingen uitgevoerd? In die optiek sprak de journalist van De Morgen over competitievervalsing. Als een club op die manier extra inkomsten genereert, dan kunnen we ons daar vragen bij stellen.

Mijnheer de minister, ik vraag u er in de toekomst extra zorg voor te dragen elke zweem van wantrouwen weg te werken. Daarnaast moet er een goede afstemming komen tussen uw beleid en dat van de minister van Sport.

De voorzitter: De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mijnheer de minister, ik dank u voor het historisch overzicht dat u hebt gegeven, hoewel ik dat al een tijdje kende. Mijnheer Van Dijck, ik kan u uit uw lijden verlos-

Dedecker

sen: ik beschik over de loonstaten van de afgelopen maand van de basketbalspelers van Oostende.

Mijnheer de minister, u hebt een heel omstandig antwoord gegeven. Zoals steeds bij politieke antwoorden moeten we tussen de regels lezen. Ik zal het niet alleen hebben over de basketbalclub van Oostende, ik wil het hebben over misbruik. U hebt gesproken over prestatiestaten. Als we de uitspraak van de Coubertin als basis nemen, dan wordt wel aan de nodige voorwaarden voldaan.

U hebt zelf gezegd dat de projecten al zijn gestart in 1994-1995. Uw kabinetschef zetelt al sinds die periode in de raad van bestuur van de damesploeg. Deontologisch kan het niet dat iemand tegelijkertijd rechter en partij is. Verenigingen moeten bij hem aankloppen om aanvragen in te dienen terwijl hij zelf in een raad van bestuur zetelt van zo'n vereniging. Ik maak deel uit van een partij die een andere deontologische code hanteert.

U verwijst naar de EU-regelgeving, maar u vergeet te kijken naar bepaalde subculturen van de sportwereld. Is het onze taak om topsporters op te leiden die tegen onze eigen mensen in de arena aantreden? Is het onze taak ervoor te zorgen dat mensen als de huidige wereldkampioene veldrijden, Hanka Kupfernagel, of de Zweedse die in Zolder de titel behaalde, het opnemen tegen onze atleten?

Er zijn samenwerkingsverbanden met het Olympisch Comité. Moeten we mensen opleiden die tegen onze atleten uitkomen? Dat is een keuze die u kunt maken, maar het is niet de mijne. Ik heb ook nooit geweten dat mijn partij een opleiding zou betalen van een socialist. (*Opmerkingen van minister Frank Vandenbroucke*)

Soms zijn er wel mensen die overlopen. Dan is dat verloren geld. Ik vraag enkel of het goed is na 10 jaar nog een ploeg te steunen die geen platte prijs heeft gereden. Kan het dat de eigen meisjes in dienst rijden van buitenlanders? Soms kunnen de eigen meisjes niet deelnemen aan de klassiekers omdat de ploeg voor de buitenlanders kiest. Is dit deontologisch of sportief verantwoord? Volgens mijn bescheiden mening niet.

U verdedigt de loonschalen. Wat u zegt, klopt niet helemaal met de realiteit. Ik ken een aantal van die sporters, zoals Sebastien Godfroid. Hij is licentiaat lichamelijke opvoeding. Als de weddenschaal van zo iemand lager ligt dan van een verzorger zonder diploma, dan scheelt er iets. De weddenschalen moeten dan worden nagekeken.

Basketbalclub Oostende krijgt maandelijks 9.000 euro extra. De club heeft een jaarlijks budget van 3 à 4 miljoen euro. Daar klopt iets niet. U hebt het over een doorstromings- of opleidingsproject. Ik meen dat de heer Van Dijck namen heeft genoemd. Als er van de vijf mensen drie worden doorverhuurd aan andere – zelfs buitenlandse – clubs, dan heb ik daar bedenkingen bij. Er wordt een speler doorverhuurd aan de club in het Waalse Hoi. Zelfs onze minister van Sport heeft daar nu geen bezwaar meer tegen.

De Vlaamse overheid geeft geld aan Basketbalclub Oostende. De club zelf verhuurt spelers en krijgt daar ook nog eens geld voor. Dat klopt niet. Een andere speler wordt doorverhuurd aan Damme. De club krijgt daar eveneens geld voor. U noemt dat jeugdopleiding, maar ik heb het daar moeilijk mee.

Ik heb het ook lastig met de monopolies die worden gecreëerd. Ik kan het niet bewijzen. Ik zie al dat geld, ook van de Lotto. Men moet zich dan niet verschuilen achter een gesco-statuut, alles moet dan onder één noemer worden gebracht. Er is een minister die bevoegd is voor Sport, en hij moet daar verantwoording voor afleggen. We hebben nu ook een topsportmanager, die heel goed weet hoe het systeem werkt. We hebben het topsportinstituut Vlaanderen gehad, waar hij voorzitter van was. Al die mensen weten hoe het werkt.

Daarnaast wordt met de natte vinger een beleid gevoerd, waarbij men zelfs de verdenking op zich laadt van partijdigheid. Ik verwijs naar de situatie waarin uw kabinetschef zich bevindt. Ik heb het daar moeilijk mee.

U hebt gesproken over de RSZ-betalingen. Naar mijn bescheiden mening genieten de jongens en meisjes die onder Atletiek Vlaanderen of onder het Bloso-project van mevrouw Galle ressorteren dezelfde voordelen als degenen met een gesco-statuut. Waarom kan alles dan niet onder één noemer worden gebracht? Ik sta achter het gesco-statuut, maar het moet wel correct worden

Dedecker

toegekend. Waarschijnlijk is er wel een prachtige uitleg waarom we een ploeg nog 9.000 euro extra geven. Ik heb het dan nog niet eens over concurrentievervalsing.

Er zitten nogal wat politici in de sport. De heer Colla is voorzitter van basketclub Antwerpen. De heer Gabriels zit in Bree en de heer Decaluwe is voorzitter van Wevelgem. Zij moeten maar opkomen voor hun zaak en zeggen dat ze ook recht hebben op dergelijke spelers. De kans is groot dat ze bot vangen.

Mijnheer de minister, u hebt gelijk dat een en ander onder één noemer moet worden gebracht en dat de minister van Sport de verantwoordelijkheid moet dragen. Als dat gebeurt, kunnen we hem op het einde van het jaar vragen naar de prestatiestaten. Ik zou graag de prestatiestaten van de wielerploeg van de dames kennen. Ik heb het daar niet op gemunt, begrijp me niet verkeerd, want Atletiek Vlaanderen is ook maar bezigheidstherapie, althans te oordelen naar de laatste resultaten. Ook basketbalclub Oostende is absoluut bezigheidstherapie.

Mijnheer de minister, ik juich uw voornemen ten eerste toe om die dingen te kanaliseren, en de verantwoordelijkheid te geven aan mensen die niet onder verdenking zullen of kunnen komen te staan. Ik weet dat uw kabinetchef een heel groot hart heeft voor de sport en ik weet wat hij in het verleden gedaan heeft. Dat apprecieer ik ook enorm. Als politici dansen we echter op een slappe koord. Ook ik heb dat meegemaakt: ik ben ook bezig geweest met een sportproject, en ben al twintig maal gecontroleerd, tot besloten werd om daarmee te stoppen, want in de politiek speelt ook jaloezie een rol.

Mijnheer de minister, het is fantastisch dat u tot het besluit gekomen bent dat u dit zou kunnen overdragen aan de minister van Sport. Ik hoop evenwel van harte dat u het systeem met de gesco's zult behouden, zij het dan rekening houdend met het doel waarvoor ze dienen, namelijk de topsport vooruit te helpen en voor de opleiding van jeugdige mensen. Daarbij horen ook prestaties en een resultaatverbintenis, zoals die wel bestaat bij Bloso. Daar ligt de lat van de resultaatverbintensissen trouwens heel hoog. Daarom zijn er van die

250 die u hebt genoemd, amper 29 van het Bloso. Die mensen moeten zweten.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben eens te meer onder de indruk van de parate kennis en het betoog van de heer Dedecker. Tussen de regels hoor ik ook het verhaal van belangenvermenging en de bescheiden gelden die voorbestemd zijn voor grote rijke ploegen.

Mijnheer de minister, ik vraag nogmaals aandacht voor de kleine en onbekende sporten. In het algemeen kader hebben ze misschien weinig bekendheid, maar hun prestaties staan op zichzelf wel op een heel erg hoog niveau.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de voorstellen van de Vereniging van Vlaamse Provincies over het beleid van de Vlaamse overheid op het gebied van mountainbiking in Vlaanderen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sintobin tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de voorstellen van de Vereniging van Vlaamse Provincies over het beleid van de Vlaamse overheid op het gebied van mountainbiking in Vlaanderen.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag is niet ingegeven door het feit dat ik zelf een fervente mountainbiker zou zijn. Ik zou het nochtans misschien beter worden, want sinds ik verkozen ben, is mijn gewicht nogal toegenomen. (*Opmerkingen/ Gelach*)

Ik heb het dan niet over mijn politieke gewicht. Mijn vraag is veeleer ingegeven door voorstellen die onlangs door de Vlaamse provincies werden gedaan over het beleid van de Vlaamse overheid

Sintobin

ten aanzien van het mountainbiken in Vlaanderen, een sport met stijgend succes. Zowel de provincies als de gebruikers verwachten van de overheid een duidelijk beleid.

Mountainbiken is een sport die zich letterlijk en figuurlijk op een steile helling situeert. Het aantal recreatieve toertochten en competitieve wedstrijden blijft immers toenemen. Mountainbiken wordt gepercipieerd als een avontuurlijke en individualistische sport en is daardoor zelfs zagezegd 'trendy'. De sport geniet stilaan ook een grotere mediabekendheid door een aantal in het oog springende prestaties van landgenoten en een grotere werking in de wielervederaties.

Bovendien is er ook een toenemende interesse vanuit recreatief-toeristische invalshoek. Daaruit volgt ook een vraag naar voldoende permanente circuits en vooral netwerken met een voldoende regionale dekking. Een aantal permanente lusvormige mountainbikeroutes zijn een initiatief van het Bloso via de provinciale werkgroepen Natuur in Sport in samenwerking met een aantal gemeenten. Het Bloso erkent een aantal permanente routes en zorgt voor startborden, bewegwijzering en drukwerk.

De Vereniging van Vlaamse Provincies stelt nu echter voor een aantal taken te verschuiven. Aan het Bloso zou worden gevraagd een aantal nieuwe, vooral beleidsmatige en coördinerende aspecten van het mountainbiken in Vlaanderen op zich te nemen en de meer uitvoerende en regionale taken aan de provincies en gemeenten over te laten. De VVP stelt dat tot op heden noch de provinciale toeristische diensten, noch de provinciale sportdiensten een gesystematiseerd en actief promotiebeleid voor mountainbiken hebben gevoerd. De Bloso-initiatieven met betrekking tot mountainbiken hielden volgens de provincies geen beleidsopties in met het oog op netwerkvorming, net zoals er vanuit het Bloso niet meteen een kwaliteitsbewaking van de bestaande routes werd georganiseerd.

De provinciebesturen willen echter niet bij de pakken blijven zitten en willen zelf het mountainbiken verder uitbreiden, naar analogie van de recreatieve routes die de provinciale toeristische diensten en Toerisme Vlaanderen voor wandelen, fietsen, paardrijden, autorijden, enzovoort ontwikkelen.

Voor de uitbouw van een netwerk en uitvoerende randvoorwaarden die per provincie verschillend kunnen zijn, willen zij op grond van het subsidiariteitsbeginsel zelf zorgen. Er is echter dringend behoefte aan samenwerking op infrastructureel, financieel en organisatorisch vlak tussen de vijf provincies en het Vlaamse niveau.

De provincies signaleren dat er een afsprakennota nodig is die de basis kan vormen van een vernieuwd en dynamisch beleid voor een sport die voortdurend aan populariteit wint. Er is volgens de provincies momenteel onvoldoende overleg, beleidsafstemming en informatie-uitwisseling tussen de provincies, het Bloso en alle andere actoren. De provincies vragen een duurzaam partnerschap met het Bloso op een gelijkwaardige basis waarbij ook afspraken over de financiering worden gemaakt.

Mijnheer de minister, zijn u en uw sportadministratie op de hoogte van de voorstellen van de VVP over het mountainbiken? Hoe evalueert u die voorstellen? Is er reeds overleg geweest met de VVP hierover? Bent u bereid deze voorstellen te implementeren in de werking van het Bloso ten aanzien van het mountainbiken in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, sinds 1994 heeft het Bloso, in samenwerking met de lokale overheden, een beperkt maar kwalitatief hoogstaand netwerk van permanent bewegwijzerde mountainbikeroutes uitgetekend en aangelegd. Daarbij is sterk rekening gehouden met de kwetsbaarheid en draagkracht van bossen en natuurgebieden. De omlopen worden uitgetekend, geconcipieerd en aangelegd in samenwerking met de betrokken gemeenten.

Alvorens nieuwe mountainbikeroutes worden goedgekeurd en aangelegd, worden de projecten voorgelegd aan de provinciale werkgroepen Natuur en Sport, overlegplatforms waar de overheden, in samenspraak met de betrokken natuur- en sportverenigingen, op een constructieve manier een oplossing zoeken om het sportieve gebruik van de natuur op een aanvaardbare wijze mogelijk te maken.

Ten slotte worden de routes voor goedkeuring voorgelegd aan de afdelingen Natuur en Bos

Anciaux

en Groen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Na deze goedkeuringen worden de mountainbikeroutes erkend als Bloso-mountainbikeroutes en op een eenvormige wijze bewegwijzerd. In dit samenwerkingsverband zorgt het Bloso voor logistieke steun via de levering van de bewegwijzeringsplaatjes en de aankondigingborden op de verschillende startplaatsen. Bijkomend maakt het Bloso de volledige lay-out aan voor de promotiefolders die door de gemeenten zelf gedrukt en verspreid worden en die eveneens vermeld staan op de Bloso-website.

Vanaf 2005 stelt het Bloso verschillende stafkaarten ter beschikking waarop deze permanente mountainbikeroutes zijn aangeduid. De gemeentebesturen zorgen, meestal met de hulp van het provinciebestuur, voor de bewegwijzering, de aanleg en het onderhoud van de route. Tot op heden werden aldus 55 permanente Bloso-mountainbikeroutes aangelegd. Sinds het najaar van 2003 worden alle Bloso-mountainbikeroutes gecontroleerd. De mountainbikeroutes die na inspectie goedgekeurd worden, ontvangen een kwaliteitslabel, een sticker met een jaartal. Dat is de huidige situatie.

Collega's, bijgevolg zijn de vragen die mij nu worden gesteld, eigenlijk voorbarig. De vraagsteller spreekt immers over voorstellen van de VVP. Het gaat echter momenteel over een denkoefening op ambtelijk niveau binnen de VVP. De gedeputeerden van Sport zijn hiervan zelfs niet op de hoogte, laat staan dat ze hierover een beleidsbeslissing zouden hebben genomen of dat de VVP mij daarover zou hebben gecontacteerd.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik dring erop aan dat, wanneer het tot beleidsinitiatieven komt, er zoveel mogelijk overleg wordt gepleegd tussen de verschillende actoren, en zeker met de Vereniging van Vlaamse Provincies, die vragende partij is in het beleid ten aanzien van deze steeds populairder wordende sport.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Herman Schueremans tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het subsidiëren van de platensector

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Schueremans tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het subsidiëren van de platensector.

De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de discussie over het subsidiëren van de verschillende vormen van cultuuraanbod zal van alle tijden zijn. Degene die de subsidie krijgt, krijgt kansen waarvan degene die geen subsidie krijgt, zich voor eeuwig en één dag verstoken zal voelen.

Los van deze algemene bedenking, moet de overheid bij het verlenen van subsidies toch voldoende aandacht besteden aan de gevolgen van haar subsidiebeleid. Vooral in sectoren die binnen een commerciële omgeving werkzaam zijn, moet de overheid er minstens over waken dat de subsidies geen verstoring van de markt veroorzaken of een concurrentievervalsend effect hebben.

Eén van de sectoren die in zo'n commerciële context te situeren zijn, is de platensector, die het niet gemakkelijk heeft door het downloaden en de nog steeds te hoge BTW-voet. De discussie gaat daarbij niet om de artiesten of de platenfirma's in kwestie, maar wel om de gevolgen van het subsidiesysteem. Op directe dan wel indirecte manier kan een subsidie immers leiden tot een lagere prijszetting en dus tot het inpalmen van een groter segment van de economische markt van de cd-verkoop. Het risico daarvan is dat niet-gesubsidieerde, onafhankelijke en meestal kleinere maatschappijen uit de markt worden geconcentreerd door een overheidssysteem dat daar in principe niet op gericht is of zou mogen zijn.

Het overheidssysteem dreigt op die manier te evolueren van een tijdelijke steun in de rug tot een financieel vangnet dat een negatieve invloed heeft op de concurrentiepositie van degenen die het op eigen houtje en dus zonder geld van de belastingbetaler willen doen. Gelukkig zijn die er nog.

Schueremans

Mijnheer de minister, erkent u deze problematiek? Hoe evalueert u het huidige subsidiesysteem? Biedt het huidige systeem volgens u voldoende garanties dat er geen concurrentievervalsing kan optreden door het toekennen van subsidies? Acht u het wenselijk het subsidiesysteem te heroriënteren naargelang het al dan niet gaat om sectoren in de culturele wereld die in een commerciële, concurrentiële context werkzaam zijn, zoals bijvoorbeeld de platensector?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, de problematiek inzake het ondersteunen van de verschillende vormen van cultuuraanbod in de commerciële sector, waarvan de platensector onderdeel uitmaakt, staat zoals u weet bovenaan mijn agenda. Ik ben mij bewust van de gevaren die ondersteuning in deze sector met zich mee kan brengen, maar ben er ook van overtuigd dat, indien de oefening doordacht wordt gemaakt, er in deze commerciële culturele sector een enorm potentieel aan kwaliteit te ontdekken valt. Het lijkt mij dan ook gevaarlijk deze sector a priori uit te sluiten van ondersteuning.

Het huidige subsidiesysteem heeft zijn nut door de jaren heen zonder enige twijfel bewezen, en met het nieuwe Kunstendecreet toont de Vlaamse Regering dat ze klaar is om een volgende stap te zetten in de subsidiëring van de professionele culturele sector in Vlaanderen. Het lijkt me echter voorbarig het nieuwe Kunstendecreet nu al te evalueren op dat terrein, vooral omdat het pas in werking treedt op 1 januari 2006, en de muzieksector er pas in wordt ingeschakeld vanaf 1 januari 2007. We zullen die oefening in de loop van de komende jaren echter zeker moeten maken.

De subsidies voor opnames, die in uitvoering van het Muziekdecreet worden toegewezen, waren en zijn tot eind 2006 steeds kwetsbare projecten die zonder subsidies niet gerealiseerd konden en kunnen worden. De commissies en de administratie plaatsen elk dossier in zijn specifieke context en sector, en houden daarbij rekening met het volledige muzieklandschap. Hierdoor behouden de commissies en de administratie het overzicht over de gehele sector en proberen ze het evenwicht te bewaren tussen de gesubsidieerde en niet-gesubsidi-

deerde sector zodat de subsidies geen verstoring van de markt veroorzaken en geen concurrentievervalsend effect hebben.

Zoals genoegzaam bekend, werken wij daarnaast, trouwens ook samen met u, aan een instrumentarium om de cultuurindustrieën daadwerkelijk impulsen te geven. Het spreekt voor zich dat de muzieksector in het algemeen en de producenten in het bijzonder in deze onze partner zijn. We hopen nog voor de zomer concrete voorstellen te kunnen doen aan het veld.

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Mijnheer de minister, mijn vraag betrof eigenlijk concreet de groep Sioen, die plots een cd aanbood aan een veel lagere prijs. Dat werd mee mogelijk gemaakt doordat het management subsidies kreeg en die gebruikte voor de marketing van die plaat. De plaat van Sioen zou evengoed vlot verkocht zijn als het niet aan een lagere prijs was. Het was dus niet nodig. De plaat van Sioen is degelijk, en er is een potentieel voor in Vlaanderen, en hopelijk ook in de rest van de wereld. Ze werd dus aan een lagere prijs aangeboden terwijl dat helemaal niet nodig was, en dat in een sector die het al moeilijk genoeg heeft. Uiteraard zeggen anderen, zoals Gabriel Rios, dan dat het al zo moeilijk gaat en nu nog meerodeloos verknoeid wordt.

Minister Bert Anciaux: Ik kan me voorstellen dat sommige dingen in de praktijk wel concurrentievervalsende effecten hebben, of waardoor andere producten enigszins benadeeld worden. Het lijkt me een uitdaging om gevallen als dit concrete voorbeeld in de toekomst te ondervangen in die culturele industrie.

U kent de sector wellicht beter dan ik, en u kunt ongetwijfeld honderden schitterende kwaliteitsgroepen noemen die zonder enige vorm van steun geen enkele mogelijkheid hebben. Afhankelijk van de subsector en het product moeten we een zo breed mogelijk palet van instrumenten creëren, waaruit we dan het instrument moeten kiezen dat het beste is en de gehele sector ten goede komt.

We investeren in een aantal groepen, en ik verheer niet dat de Vlaamse overheid dat ook in de toekomst zal moeten doen. Weinigen willen dat

Anciaux

begrijpen, maar dat is wat verstaan wordt onder het IJslandmodel.

Sommigen zijn onterecht nog steeds van mening dat dit niet bestaat. We moeten in de nodige ondersteuning voorzien. We kunnen hiervoor een verscheidenheid aan instrumenten aanwenden. We moeten ons niet tot de subsidiemiddelen van het Kunstendecreet beperken. Er zijn tevens de mogelijkheden die de culturele industrie ons zou moeten bieden. Bovendien zou een investeringsmaatschappij zelfs puur economische instrumenten kunnen aanreiken.

Dat die ondersteuning momenteel nog niet optimaal verloopt, is eigenlijk niet abnormaal. We zijn de instrumenten nog aan het creëren. We zouden nu kunnen beslissen om de ondersteuning voor cd's af te schaffen en dit in het beleid inzake de culturele industrie op te nemen. Volgens mij zou een dergelijke beslissing zeer nefaste gevolgen hebben. Het is duidelijk dat de subsidiëring in de toekomst moet blijven bestaan. We moeten nog uitzoeken welke instrumenten we voor welke projecten het beste hanteren. Ik wil minder positieve neveneffecten hierbij niet uitsluiten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over zijn uitspraak in Het Belang van Limburg van 25 maart 2005 met betrekking tot de mogelijke financiële hulp voor de verdere uitbouw van het Mijnmuseum van Beringen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vrancken tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over zijn uitspraak in Het Belang van Limburg van 25 maart 2005 met betrekking tot de mogelijke financiële hulp voor de verdere uitbouw van het Mijnmuseum van Beringen.

De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, de aankondiging van het bezoek van de minister aan de mijnsite te Beringen in Het Belang van Lim-

burg heeft me aangenaam verrast. Blijkbaar wil de minister Limburg de nodige aandacht schenken. In het artikel in Het Belang van Limburg staat immers te lezen dat de minister niet afkerig staat tegenover een subsidiëring van het Mijnmuseum in Beringen.

Het Mijnmuseum in Beringen is het verhaal van een moeilijke bevalling. De renovatiewerken aan de site zijn ongeveer 6 jaar geleden begonnen. Ondertussen zijn deze werken stilgelegd en ligt de site er vrij verlaten bij. De activering van het Mijnmuseum zal nog heel wat investeringsgeld vergen.

Volgens de Limburgse gedeputeerde voor Cultuur, de heer Claessens, heeft de minister nog geen toezeggingen gedaan. De heer Claessens heeft voorgesteld om 2 miljoen euro in het Mijnmuseum te investeren. Volgens hem is het principe een euro tegenover een euro voor het kabinet van de minister bespreekbaar.

Zoals de plannen er nu uitzien, zou het Mijnmuseum volgens de heer Claessens 7 miljoen euro kosten. In een brief aan de bestendige deputatie van de provincie Limburg van 19 januari 2005 heeft de Lisom een raming van de verdeling van de investeringen voor de uitbouw van het Mijnmuseum opgesteld. Deze investeringen hebben vooral betrekking op infrastructurele ingrepen aan het controlegebouw, de badzaal en de losvloer, op de uitbouw van de dispatching en op de ondergrondreconstructie onder de losvloer en de kolenwasserij II. Aangezien de raming van de beleidsdeputatie van 17 november 2004, ten bedrage van 9 miljoen euro, en de raming van de directie cultuur, ten bedrage van 7 miljoen euro, sterk van elkaar verschillen, heeft de Lisom twee architecten de opdracht gegeven een nieuw voorstel en een correcte kostenverdeling uit te werken. In dit nieuwe voorstel worden de investeringen op 13.404.484 euro geschat. Bovendien zou het provinciebestuur rekening moeten houden met een eenmalige investering in de museale presentatie ten bedrage van 1.697.085 euro. In totaal bedraagt het geraamde bedrag meer dan 15 miljoen euro. Dit is meer dan het dubbel van het bedrag van 7 miljoen euro waarvan de minister principieel bereid zou zijn om er de helft van te betalen.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van de juiste raming van de investeringskosten voor de uitbouw van het Mijnmuseum, of hebt u zich op

Vrancken

het door de heer Claessens vooropgesteld bedrag gebaseerd? Zou u nog steeds bereid zijn om een euro voor elke geïnvesteerde euro bij te dragen indien zou blijken dat de investeringskosten zowat 15 miljoen euro bedragen?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, ik wil me bij deze vraag om uitleg aansluiten. Ik volg al jarenlang de geschiedenis van de Limburgse reconversie en van het Mijnmuseum.

Deze ochtend heb ik contact opgenomen met het Limburgs provinciebestuur. Ik heb gevraagd over welke bedragen het nu eigenlijk gaat. De kostprijs van projecten blijkt in de praktijk immers vaak te schommelen. We hebben dit al eens meegemaakt met Herkenrode, een hefboomproject dat in de opdracht van de Lisom paste. De LRM had aanvankelijk een bijdrage van 32 miljoen euro in het vooruitzicht gesteld. Nu blijkt dat het slechts om 23 miljoen euro gaat. Er wordt met cijfers gejongleerd alsof we ons op een kermis bevinden.

De griffier van het Limburgs provinciebestuur heeft me deze ochtend verklaard dat de provincie van een investeringsbedrag van 9 miljoen euro uitgaat. Hierbij wordt een interessante werkhypothese gehanteerd. Veel mensen denken dat de Limburgers worden bevoordeeld. Dit is helemaal niet het geval. Premier Verhofstadt heeft ons indertijd de reconversiegelden toebedeeld. Ik vind het eigenlijk maar logisch dat het Limburgs geld in Limburg bleef. De Limburgers hebben er af en toe problemen mee dit geld op een zinvolle manier te besteden. Wat het Mijnmuseum betreft, heeft het provinciebestuur de optie verlaten om het zogenaamde casino in het concept van het museum te integreren. Het gaat hier niet om een goktent, maar om een soort cultuurtempel. Het stadsbestuur van Beringen is overigens van plan het gebouw volgende week voor 500.000 euro te kopen. Dit staat allemaal duidelijk te lezen in de nota's van de Limburgse provincieraad.

Ik wil hier nog naar een ander Limburgs project verwijzen. Oorspronkelijk had de Vlaamse Gemeenschap toegezegd het provinciaal Gallo-Romeins museum in Tongeren financieel te

ondersteunen. Deze beslissing heeft misschien iets met de burgemeester van Tongeren te maken, ik wil me hier niet over uitspreken. De Vlaamse Gemeenschap zou vanuit een of ander fonds een half miljard frank in dit museum investeren. De conclusie van het verhaal is dat we dat geld nooit hebben gekregen. Uiteindelijk zijn hiervoor middelen van de LRM gebruikt. De vorige minister-president heeft nochtans ooit verklaard dat de overstap naar de LRM-middelen pas na het uitputten van alle reguliere middelen zou plaatsvinden.

Mijnheer de minister, kunt u ons een duidelijk bedrag geven? Is het bedrag van 9 miljoen euro realistisch? Hebt u al een overeenkomst met het provinciebestuur gesloten? Het provinciebestuur gaat ervan uit dat het, door middel van een PPS-constructie, LRM-middelen zal ontvangen. Het gaat er tevens van uit dat het EFRO-middelen, eigen provinciale middelen en middelen van de Vlaamse Gemeenschap zal kunnen aanwenden. Het zou ons ten zeerste verheugen eindelijk eens wat centen uit Brussel te ontvangen. Volgens de heer Vrancken gaat het om 15 miljoen euro. Volgens de recentste cijfers gaat het om 9 miljoen euro.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, de vragen van de heer Peumans liggen in de lijn van de vragen die ik net heb gesteld. Over welk bedrag gaat het precies? Bent u nog steeds bereid een euro aan elke geïnvesteerde euro toe te voegen?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, voor ik de vragen van de vorige sprekers beantwoord, zou ik graag een voorafgaande bedenking formuleren. Het is duidelijk dat het provinciebestuur het allemaal nog niet goed weet. Blijkbaar wordt van mij verondersteld dat ik hier kan vertellen wat het provinciebestuur moeten weten.

Mijnheer Vrancken, uw vraag is op een niet al te heldere lezing van een persartikel gebaseerd. In dit artikel heeft de heer Claessens voorbarige conclusies uit zijn werkbezoek aan mijn kabinet getrokken. Bovendien heb ik in dit artikel niet verklaard dat ik niet afkerig tegenover een subsidiëring van het Mijnmuseum sta. Dat zijn woorden die de heer Claessens me in de mond legt.

Anciaux

De heer Claessens heeft op 22 maart 2005 mijn kabinet bezocht om het project Mijnmuseum Beringen voor te stellen. Een van mijn medewerkers heeft dit project met de gedeputeerde besproken. Mijn kabinet heeft met aandacht kennis genomen van het project. Om de juiste schaal en toedracht in te schatten, lijkt het me verstandig de site te bezoeken. Hoewel ik de deputatie nog geen bevestiging heb gestuurd en er nog geen datum is afgesproken, ben ik vast van plan dit bezoek af te leggen.

In verband met het financiële aspect van het project heeft mijn kabinet de gedeputeerde erop gewezen dat infrastructuurprojecten van dergelijke omvang enkel in het licht van de meerjarenbegroting kunnen worden geëvalueerd en dat er nog enkele andere dossiers op tafel liggen. De gedeputeerde heeft mijn kabinet enkel documentatie over het project bezorgd. Hij heeft nog geen enkele formele subsidieaanvraag ingediend. De ontvangen documentatie bevat trouwens geen duidelijk kostenplaatje. Dit laatste blijkt overigens ook uit de toezeggingen van de vorige sprekers. Mijn kabinet heeft de gedeputeerde transparante cijfers gevraagd.

De conclusie dat we dit project kunnen of zullen ondersteunen, is evenwel voorbarig. Aangezien ik nog geen aanvraag heb ontvangen en nog niet weet over welke bedragen het gaat, wil ik me hier niet over uitspreken. Voor mij zijn alle dossiers bespreekbaar. Het principe een euro tegenover elke geïnvesteerde euro te stellen, is zeker en vast geen formeel engagement of formele regel.

Wat mij betreft, bevindt dit hele dossier zich nog in een pril stadium. Het is nog niet rijp voor een formele beslissing.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Ik wil de minister danken voor zijn verhelderend antwoord. De verscheidenheid aan informatie en aan gehanteerde bedragen die het grote publiek langs de pers bereiken, maken de situatie alvast niet duidelijker. Ik ben zeer verbaasd dat het artikel in Het Belang van Limburg niet klopt. Blijkbaar heeft de minister nog geen toezeggingen gedaan. Er staat bijgevolg nog steeds geen project op stapel om het Mijnmu-

seum uit de grond te stampen. De site zal er voorlopig verloederd bij blijven liggen.

Ik kan enkel vaststellen dat de Limburgers weer eens stiefmoederlijk worden behandeld. Met deze opmerking viseer ik niet de minister, maar er is wel opnieuw een ballonnetje opgelaten waarna we weer eens op onze honger blijven zitten.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik vind dat u een duidelijk antwoord hebt gegeven. Ik moet voor de Limburgse belangen opkomen. Dit doet me denken aan de actuele vraag die ik gisteren over de GIMV heb gesteld. Een politieke partij lanceert een idee. Iedereen denkt dat het dik in orde is, maar later blijkt evenwel dat er niets in orde is. Heeft de gedeputeerde tijdens zijn bezoek eigenlijk nog andere dossiers met u besproken?

Minister Bert Anciaux: Ik was toen niet aanwezig. Voor zover ik weet, is tijdens zijn bezoek enkel over het Mijnmuseum gesproken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de impulssubsidies voor duurzame culturele initiatieven in Limburg

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Stassen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de impulssubsidies voor duurzame culturele initiatieven in Limburg.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, door middel van deze vraag om uitleg wil ik een belangrijk dossier opvolgen. Het betreft de impulssubsidies voor duurzame culturele initiatieven in Limburg. De opeenvolgende ministers van Cultuur zijn hierover al meermaals ondervraagd. De vragen betroffen eerst het systeem zelf en vervolgens de uitvoering van de gemaakte afspraken. De laatste keer dat dit onderwerp hier ter sprake is gekomen, heeft de minister verklaard dat hij

Stassen

met betrekking tot de subsidies voor 2005 een aantal deadlines had vastgelegd. De eerste ronde zou eind september 2004 worden afgesloten. De tweede ronde zou rond het einde van 2004 worden afgesloten. Het was de bedoeling dat de administratie de Vlaamse Regering voor het paasreces een dossier zou kunnen voorleggen.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken? Voor zover ik weet, hebt u nog geen beslissing genomen. Indien u toch al een beslissing zou hebben genomen, kunt u die dan motiveren en beargumenteren? In welke mate hebt u hierbij de adviezen van de administratie en van de inspectie van Financiën gevolgd? Ik stel die vraag uiteraard omdat die adviezen in het verleden niet altijd zijn gevolgd. Indien u nog geen beslissing hebt genomen, kunt u me dan zeggen op welke datum u een beslissing zult nemen?

Welke projecten hebben in het kader van het Kunstendecreet een aanvraag voor structurele subsidies ingediend? De impulssubsidies zijn in het leven geroepen om een aantal Limburgse culturele initiatieven de kans te bieden hun inschrijving voor twee- of vierjaarlijkse subsidies binnen het Kunstendecreet voor te bereiden.

Wanneer mogen we ons aan een evaluatie van het systeem van de culturele impulssubsidies verwachten? Tijdens de discussies die over dit systeem in het Vlaams Parlement zijn gevoerd, is gebleken dat dergelijke initiatieven moeten worden geëvalueerd. Wanneer zal die evaluatie plaatsvinden? Zult u in dit verband de commissie die u inzake de culturele impulssubsidies adviseert en de Raad voor Cultuur om advies vragen? Hoe zult u eventueel met deze adviezen omgaan?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, het is niet de eerste keer dat de impulssubsidies hier ter sprake komen. Eigenlijk gaat het hier om een idee van voormalig minister-president Dewael en voormalig minister Stevaert. Zij hebben geprobeerd om op een duurzame manier een positieve discriminatie in te voeren. Volgens mij zal die duurzaamheid slechts 3 jaar duren, en dan zal het afgelopen zijn. Limburg is in de adviescommissie immers mager bedeeeld. Het impulsverhaal heeft

vele Limburgse harten sneller doen kloppen, maar de frustratie zal achteraf des te groter zijn.

Naar aanleiding van een interpellatie heeft voormalig minister Van Grembergen verklaard dat de impulssubsidies hem waren opgedrongen en dat we die beter nooit hadden ingevoerd. Dit is een redelijk vrije interpretatie van zijn woorden. Iedereen moet er het verslag van die vergadering maar eens op nalezen. Eigenlijk vond minister Van Grembergen dat het allemaal flauwekul was.

Er is ook het verhaal van Rimpelrock. Er was een adviescommissie in het leven geroepen, die adviseerde om voor 2003 150.000 euro toe te kennen. Dat werd uiteindelijk 420.000 euro. In 2004 adviseerde die commissie om 100.000 euro toe te kennen, wat er uiteindelijk 420.000 werden. Ik heb niets tegen Rimpelrock, begrijp me niet verkeerd, maar ik stel me de vraag of het hier nu ging om positieve discriminatie ten aanzien van allerlei nieuwe ontwikkelingen op cultureel vlak. Was het echt zo nodig om mensen de mogelijkheid te bieden om voor 5 euro te gaan luisteren naar Will Tura en anderen? Ik wil me hierbij niet uitspreken over kunst, want daar ken ik niets van.

Ik wil me aansluiten bij de opmerkingen van de heer Stassen, namelijk dat de beslissingen te laat bekend worden gemaakt. De heer Vanackere heeft daar trouwens een vorige keer ook op gewezen naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Stassen. Dat is niet alleen eigen aan deze sector, het gebeurt eigenlijk in bijna alle sectoren: de overheid gaat engagementen aan, maar als de centen op tafel moeten komen, zijn ze er niet of worden ze veel te laat uitbetaald. Ik ben voorzitter van een stichting die geld moet krijgen van de Vlaamse Gemeenschap. Meestal duurt het tot een jaar na ons project eer we onze centen krijgen, en dus moeten we kaskredieten aangaan.

Hetzelfde fenomeen doet zich hier voor. Mensen dienen met heel veel enthousiasme allerlei projecten in. Er wordt dan gezegd – ook in het antwoord op een vorige interpellatie – dat er een beslissing zal komen voor de paasvakantie. De paasvakantie is ondertussen voorbij, maar de beslissing is er nog niet. Wat heel dikwijls gebeurt, is dat die commissie een advies geeft, maar dat er uiteindelijk toch iets anders uit de bus komt, omdat dan allerlei politieke argumenten spelen en de rest onder het tapijt wordt geveegd.

Peumans

Wat ik veel belangrijker vind, is het volgende. Het is nu april 2005. Wat zal er vanaf januari 2006 uiteindelijk met dit soort projecten gebeuren? Ik heb begrepen dat een aantal Limburgse organisaties al aanvragen hebben ingediend in het kader van het Kunstendecreet, maar dat ze tot nog toe allemaal van een koude kermis zijn thuisgekomen. De subsidies worden stuk voor stuk geweigerd. De vraag is wat er na 2006 met deze projecten zal gebeuren. Ik weet wel dat het antwoord zal zijn dat deze projecten in de bestaande decreten moeten worden geïntegreerd enzovoort, maar ik ben benieuwd of daar nog veel van overblijft.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Als niet-Limburger wil ik toch ook een opmerking maken. Ik wil even doorgaan op wat de heer Stassen in het derde element van zijn vraag om uitleg stelde, met betrekking tot de evaluatie van die impulssubsidies.

Ik vrees immers dat een en ander verkeerd begrepen zou kunnen worden. De evaluatie van die impulssubsidies moet niet gebeuren aan de hand van de vraag ‘Wat hebben we daar nu ingestopt?’, maar wel ‘Wat is daar nu uitgekomen?’. Ik vind dat toch wel bijzonder belangrijk voor een sector die allicht heel mooie rapporten voor u zal opstellen, mijnheer de minister, waaruit zal blijken dat de middelen die gegeven zijn aan de initiatieven x, y en z hebben geleid tot een opkomst van zoveel mensen en dergelijke. Dat is voor mij geen evaluatie van wat de impulssubsidies hebben gedaan.

De oorspronkelijke filosofie ging uit van de vaststelling dat er een witte vlek was. Eigenlijk hadden we een nulsituatie statistisch moeten evalueren, zodat we dan vandaag vast konden stellen of die enkele jaren werking effectief iets hebben verholpen aan de vermeende of echte witte vlekken in Limburg. Ik hoop dat de evaluatie die zal worden gemaakt en die uiteraard aanleiding zal geven, mijnheer Peumans, tot echte goede antwoorden op de vraag hoe het nu verder moet, niet zal gebeuren aan de hand van individuele besprekingen van de middelen die zijn aangewend, maar wel degelijk op het niveau van de output die de middelen gegenereerd hebben voor de provincie Limburg.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ten eerste wil ik toch even zeggen dat ik nooit – publiek noch officieus – zal beweren dat deze impulssubsidies mij zijn opgedrongen en dat ik er niet in geloof. Ik geloof daar wel in. Ik geloof ook in het nut ervan, zij het dat de subsidies voor een korte periode moeten worden toegekend en dat we na die korte periode inderdaad een evaluatie moeten maken. We zullen dan zien, mijnheer Peumans, wat dat tot gevolg heeft voor het Kunstendecreet. Maar ik ben niet degene die zegt dat ik er niet in geloof en er bijgevolg ook geen effect van verwacht, integendeel.

– *Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh treedt als voorzitter op.*

Wat is de stand van het dossier? De adviescommissie heeft haar advies uitgebracht. Het betreft een advies in verband met de doelmatigheid van het initiatief, de inhoud van het dossier en de omvang van het toe te kennen subsidiebedrag. Dit advies heeft de administratie aan mij bezorgd samen met het zakelijke advies.

Zowel de negatieve als de positieve adviezen van de adviescommissie worden weldra met een voorstel van beslissing door mij voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Ik zal dat onverwijld doen. Onder ‘onverwijld’ versta ik volgende week. ‘Onverwijld’ wil immers zeggen ‘zonder verwijl’. Alles is klaar, dus ik agendeer dit voor volgende week op de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering beslist finaal over deze selectie, over de toegekende jaarbudgetten en de subsidieduur. De regering heeft nog geen beslissing genomen. In dit verband wil ik ook nog zeggen dat mijn bezoek aan Beringen ook onverwijld zal doorgaan. Ik zal volgende maandag de site bezoeken. Dat is dus echt wel onverwijld, nietwaar?

Voor alle duidelijkheid wil ik zeggen dat ik nog niet kan antwoorden op een aantal vragen van de heer Stassen, omdat er eerst een beslissing moet worden genomen. De projecten die een structurele aanvraag hebben gedaan in het kader van het Kunstendecreet vanaf 1 januari 2006 zijn: de Alden Biesen Zomeropera vzw, in het kader van de festivals; Het Vervolg vzw voor het Kolenspoorfestival, eveneens in het kader van de festivals; Villa Basta vzw in het kader van

Anciaux

kunsteducatie, Villarte vzw in het kader van de kunstencentra; theatermakersgroep De Queeste vzw, als theatergezelschap; en het Kunst- en erfgoedfestival vzw met het project Artuatuca in het kader van de festivals. Voor alle duidelijkheid wil ik nog opmerken dat de aanvragen voor muziek in het kader van het kunstendecreet pas een jaar later moeten worden ingediend. We kunnen dus pas vanaf november zeggen welke aanvragen in verband met muziek structureel zullen worden ingediend.

– *De heer Dany Vandenbossche treedt opnieuw als voorzitter op.*

Voor de volledigheid moet ik ook nog aangeven dat van de huidige projecten die een aanvraag doen in het kader van de impulssubsidies, er ook enkele aanvragen zijn die zich situeren in het kader van het Erfgoeddecreet. Ik geef er u twee. Ten eerste is er het kunstencentrum Thor vzw, dat een projectaanvraag heeft ingediend voor het project ontsluiting cultureel erfgoed met als titel 'Forgotten Fonts'. Het gaat hier over een onderzoekopdracht naar grafische en typografische elementen uit de industriële geschiedenis van Genk en de mijnstreek. Een tweede aanvraag in het kader van het erfgoedconvenant is het Kunsten erfgoedfestival vzw, dat in het beleidsplan van de stad Tongeren wordt vermeld met het project Artuatuca, waar ik daarnet reeds naar heb verwezen. Aangezien het om een lokaal project gaat met een beperkte bovenlokale dimensie, valt dit volledig binnen het kader van de uitvoering van het convenant. In het actieplan voor 2005 zijn hiervoor geen specifieke middelen vermeld.

De adviescommissie werd gevraagd om ter gelegenheid van de laatste ronde een evaluatie te maken. Ze heeft een interessante nota opgesteld met een evaluatie van de algemene doelstellingen, de uitvoering ervan en de rol van de commissie. Bovendien tracht ze vanuit een opdeling van de positief geadviseerde projecten een algemeen beeld te geven van wat het reglement mogelijk maakt. Tot slot worden ook een aantal algemene voorstellen geformuleerd in verband met het werken met impulssubsidies.

Samen met de beslissing zal ik de nota ook bekend maken. Eventueel wordt de nota aangevuld met

eigen evaluaties over dit systeem. Ik zal de nota ook overmaken aan de Raad voor Cultuur met de vraag zich daarover te bezinnen. Het lijkt me nuttig dat we dat doen op het ogenblik dat de Vlaamse Regering een beslissing heeft genomen, zodat de raad een meer algemene evaluatie kan maken van het systeem en van wat het heeft opgeleverd op het terrein.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop dat de beslissing valt volgende week. Er wordt dan tenminste zekerheid geschapen voor de projecten voor 2005. Ik hoop ook dat u ons volgende week kunt zeggen wat uw advies inhoudt.

We hebben bedenkingen gemaakt toen de impulssubsidies van start gingen. We blijven daar bedenkingen bij hebben. Nu die subsidies zijn ingevoerd, moeten we er wel de juiste lessen uit trekken.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, worden die subsidies verankerd in het Erfgoed- en Kunstendecreet? Er wordt ongeveer 2,5 miljoen euro per jaar uitgetrokken. Wordt dat geld opgenomen in de bestaande decreten?

Minister Bert Anciaux: De middelen worden geïntegreerd in bestaande decreten, de bestemmelingen natuurlijk niet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de subsidiëring van het Stripmuseum in Brussel

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vanackere tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de subsidiëring van het Stripmuseum in Brussel.

De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, sinds enkele jaren voert de Vlaamse Gemeenschap via het Vlaams Fonds voor de Letteren – volkomen terecht – een ondersteuningsbeleid voor de strips. Gezien onze internationale reputatie terzake is dat ook niet meer dan normaal. Het Belgische Centrum voor het Beeldverhaal, beter bekend als het Stripmuseum in Brussel, trekt jaarlijks een kwart miljoen bezoekers en staat in elke internationale reisgids vermeld.

Dit Belgische Stripmuseum besteedt uiteraard – het kan immers niet anders gezien het belang ervan – veel aandacht aan de Vlaamse stripwereld. Groot was dan ook onze verbazing toen in een artikel in De Standaard werd vermeld dat het Stripmuseum geen subsidies ontvangt van de Vlaamse Gemeenschap. Er zijn eigenlijk twee mogelijkheden voor subsidies: een structurele of een projectmatige. Er blijkt een probleem te zijn voor structurele subsidies omdat het opzet niet louter Nederlandstalig is. Als het criterium van een louter Nederlandstalige opzet wordt gebruikt, dan riskeren we in Brussel nog bijzonder weinig te kunnen ondersteunen.

Wat ik echter bijzonder verbazingwekkend vond, is dat er voor de tentoonstelling over de oer-Vlaamse Jommeke geen subsidie werd gegeven. Mijnheer de minister, ik ben 41 jaar. De eerste foto die mijn moeder van mij heeft, is er een met een album van Jommeke. Ik zal u de details besparen. De foto dateert van voor ik kon lezen.

De voorzitter: Die foto moet bij het verslag worden gevoegd. (*Gelach*)

De heer Steven Vanackere: Ik kan u geen digitaal beeld bezorgen. Ik kan u wel verklappen dat de foto in een zeer vroeg stadium werd genomen.

Iedereen rond de tafel zal het erover eens zijn dat het moeilijk is om iets te bedenken in de stripwereld dat Vlaamser is dan Jommeke. Blijkbaar is het echter niet mogelijk een projectstudie te geven voor een tentoonstelling over 50 jaar Jommeke. Hoe komt dat? Welke instrumenten hebt u ter beschikking om dit soort Brusselse instellingen, die een werking ontwikkelen met een belang voor de hele Vlaamse Gemeenschap, structureel te ondersteunen?

Ik heb deze vraag ingediend begin april. Op dat moment stonden de kranten vol over Flagey. Kan ook hier geen oplossing worden gevonden waarbij enerzijds de eigenheid van de Vlaamse Gemeenschap behouden blijft en er toch een mogelijkheid is om met de Franse Gemeenschap relatief autonoom samen te werken? We moeten wel vermijden een 'versmolten' beleid te voeren, dat dikwijls heel moeilijk totstandkomt. Zou een regeling zoals die nu voor het cultuurhuis Flagey werd uitgewerkt, ook een oplossing kunnen bieden voor de ernstige financiële problemen waar het Brusselse Stripmuseum mee kampt?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het Belgisch Centrum voor het Beeldverhaal heeft het Vlaams Fonds voor de Letteren een vraag gesteld of het beroep kan doen op de subsidieregeling voor 'Stripmanifestaties'. In een brief van 5 april 2005 heeft het Vlaams Fonds voor de Letteren geantwoord dat dit volgens het reglement niet mogelijk is. Ik citeer: 'Reeds voor hun werking betoelaagde organisaties (bijvoorbeeld cultuurcentra, kunstencentra, bibliotheken, auteursgenootschappen, focuspunten, tijdschriften, ...) kunnen in principe geen aanvraag indienen. Op deze regel kan een uitzondering worden gemaakt voor unieke projecten die de reguliere gesubsidieerde werking overstijgen. Kruisbestuiving tussen strips en literatuur, erfgoed, sociaal-artistieke of jeugdwerking kan een meerwaarde vormen'.

Verder lees ik in de brief: 'De organisatie van een striptentoonstelling valt binnen de reguliere wer-

Anciaux

king van het BCB – het Belgisch Centrum voor het Beeldverhaal. Een uitzondering kan dus niet worden gemaakt.’

Vermoedelijk dus ontmoedigd door deze laatste zin van het citaat heeft het Stripmuseum bij mijn weten geen officieel aanvraagdossier aan het Fonds overgemaakt. Niets weerhoudt het Stripmuseum er echter van om alsnog een subsidieaanvraag in te dienen bij het Fonds, waarin wordt aangetoond dat de organisatie van de tentoonstelling ‘50 jaar Jommeke’ de reguliere werking van het Belgische Centrum voor het Beeldverhaal overstijgt.

Volledigheidshalve wens ik daaraan toe te voegen dat ik de autonomie van de beslissingen van het Vlaams Fonds voor de Letteren wens te respecteren voor zover ze passen in de beheersovereenkomst die ik met het Fonds heb gesloten. Daarin staat sinds enkele jaren een forse verplichting om een beleid te voeren omtrent de strip.

Uw tweede vraag betrof de instrumenten voor structurele ondersteuning, en dus niet de projectondersteuning. Op dit ogenblik is een structurele subsidiëring van een museum in het tweetalige gebied Brussel Hoofdstad op basis van het erfgoeddecreet enkel mogelijk indien het museum wegens zijn activiteit kan worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

Om te bepalen of een instelling ‘wegens zijn activiteit’ beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, zijn formeel geen criteria vastgelegd. Het gebruik van de Nederlandse taal in de communicatie en in de organisatie van de activiteiten geldt als enig algemeen aanvaard criterium. Binnen het culturele veld gaat het uitsluitend gebruik van het Nederlands in tegen elke vorm van goed communiceren. Daar zijn we het, althans in Brussel, over eens. Het gebruik van het Nederlands als dominante taal, waarbij andere talen gebruikt worden voor het bereiken van een internationaal publiek buiten de eigen gemeenschap; het hebben van Nederlandstalige statuten; en het gebruik van het Nederlands als voertaal binnen de organisatie, wat vanzelfsprekend wel essentieel is, zouden het mogelijk moeten maken de instelling te beschou-

wen als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

In de kunstensector worden de volgende organisaties structureel ondersteund: de KVS, de Beurschouwburg, het Kaaitheter, de AB, enzovoort. Het zijn instellingen die volledig aan deze criteria voldoen, en bovendien soms zelfs eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap. Het Belgische Centrum voor het Beeldverhaal lijkt me hier echter niet aan te voldoen. Daar is iedereen het wellicht mee eens. Dit centrum kan dan ook niet voldoen aan de vereisten van het Erfgoeddecreet om structureel gesubsidieerd te worden.

Buiten het decreet om zou kunnen gewerkt worden met een contract. De structurele ondersteuning zal echter moeten worden afgewogen in de context van samenwerkingsakkoorden met de Franse Gemeenschap en waar nodig het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Voor de structurele werking staat het Stripmuseum nominatim ingeschreven in de begroting van de Vlaamse Gemeenschapscommissie te Brussel ten bedrage van 30.000 euro per jaar. Het volgende zal u verbazen, maar is wel de realiteit. Door het uitblijven van jaarverslagen werd deze subsidie, zo vernam ik tot mijn verbazing van de administratie Cultuur van de VGC, sinds 2003 niet meer opgevraagd en dus ook niet meer uitbetaald. Dat is toch vreemd voor een instelling die, zoals u zei, misschien in financiële moeilijkheden zit.

Projectmatig kan een activiteit van het Stripmuseum in aanmerking komen voor een subsidie in toepassing van het reglement ‘Vlaamse projecten voor Brussel’. Dit reglement voorziet in subsidies voor de promotie van tijdelijke en vernieuwende projecten in Vlaanderen. Het beleid wil met dit instrument de centrale positie die Brussel als hoofdstad van Vlaanderen vervult, steviger vorm geven.

Als derde mogelijkheid kan het Stripmuseum voor uitzonderlijke projecten ook een aanvraag indienen in toepassing van het reglement ‘subsidies voor participatie-, experimentele, uitzonderlijke en bijzondere projecten’, dat met middelen van de Nationale Loterij wordt gefinancierd. Vanzelfsprekend moet ook hiervoor de procedure gevolgd worden. De indieningsdatum voor 2005 was 21 maart, en is dus al verstreken.

Anciaux

Samengevat zijn er op dit ogenblik nog mogelijkheden, namelijk een aanvraag indienen bij het Fonds, en eventueel via Brussel. Ik kan echter geen uitspraak doen over het mogelijke succes daarvan.

U vroeg ten slotte of er een oplossing mogelijk is zoals die nu voor het cultuurhuis Flagey werd uitgewerkt. De oplossing die ik heb uitgewerkt om van Flagey een co-communautaire instelling te maken, inspireert ook diverse andere instellingen. Een gelijkaardige oplossing voor het Stripmuseum valt niet bij voorbaat uit te sluiten. Zoals u zelf in uw inleiding aangaf, is het beeldverhaal een bij uitstek zowel Franstalige als Nederlands-talige of Vlaamse aangelegenheid. Ik wil deze mogelijkheid evenwel in de lopende onderhandelingen met de Franse Gemeenschap over een cultureel samenwerkingsakkoord inpassen. Ik ben trouwens van plan initiatieven te nemen om de co-communautaire culturele instellingen institutioneel in de regelgeving van dit co-communautaire land te schrijven.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, het is als vraagsteller gebruikelijk te zeggen dat men tevreden is met het antwoord van de minister. Ik ben ditmaal evenwel echt tevreden. (*Gelach*)

Vaak moet dit zinnetje enkel duidelijk maken dat de vraagsteller niet langer moeilijk zal doen. Ik ben zeer tevreden. Uit het krantenartikel blijkt immers niet eens dat er geen aanvraag werd ingediend. Dat is belangrijke informatie. Bovendien blijkt dat de VGC nog mogelijkheden tot ondersteuning biedt. In feite hebben wij daar natuurlijk niet veel mee te maken. Het is echter interessant om weten. De verantwoordelijkheid om de middelen te verwerven waarvoor een organisatie in aanmerking komt, ligt natuurlijk bij de beheerders van die organisatie.

Mijnheer de minister, ik ben tevreden dat u de vijftigste verjaardag van Jommeke tot de initiatieven rekent die niet bij voorbaat worden uitgeschakeld. Aangezien het Vlaams Fonds voor de Letteren de uiteindelijke beslissing moet nemen, hebt u zich uiteraard met de nodige reserves uitgedrukt. Dit initiatief zou evenwel als uitzonderlijk kunnen

worden bestempeld en zou voor ondersteuning in aanmerking kunnen komen.

Ik dank u voor uw antwoord. De informatie die u hebt verstrekt, zou tot een rechtzetting van het op 5 april 2005 verspreide bericht kunnen leiden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.46 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

